

telegrafvæsenet og telefonselskabernes forhold har udtalt følgende:

„— — — efter stedfunden brevveksling med generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og De samvirkende Telefonselskaber meddele, at redaktionen af telefonbøgerne efter den hidtil fulgte praksis ikke har optaget tekster eller billeder af anstødeligt indhold, ligesom ethvert stof, som forekommer redaktionen anstødeligt, også fremtidigt vil blive afvist, idet dog De samvirkende Telefonselskaber har anført, at man næppe vil kunne afvise betegnelse m. v., der fremtræder som godkendt af vedkommende offentlige registre.

Telefonselskaberne har efter det oplyste ikke hidtil vurderet deres redaktionelle rettigheder, herunder retten til en faktisk censurering, ud fra nogen juridisk synsvinkel, men har opfattet spørgsmålet om telefonbøgernes indhold som værende af ordensmæssig karakter. Man skal i denne forbindelse bemærke, at der ikke i enerets- eller koncessionsbestemmelser er pålagt post- og telegrafvæsenet eller de koncessionerede telefonselskaber pligt til at udgive fagregistre.

For så vidt angår telegrammers indhold, herunder også telegramadresser, skal man henlede opmærksomheden på, at der i bekendtgørelse af 18. marts 1965 om statens teletjenester, § 1, stk. 2, er fastsat følgende: „Privat telekorrespondance, der anses for farlig for statens sikkerhed, eller som frembyder noget ulovligt, usømmeligt eller fornærmende, kan afvises eller standses“.

Pkt. III. Der ønskes klar lovhjemmel til at afslå registrering i mønsterregisteret af pornografiske industrifrembringelser, f. eks. pornografiske turistsouvenirs.

I mønsterlov nr. 193 af 1. september 1936, § 4, nr. 1, findes følgende bestemmelse:

„Mønsterretten indtræder ikke, når mønsteret strider mod lov, sædelighed eller den offentlige orden.“

I § 18 er bestemt:

„Finder direktøren for patent- og varemærkevæsenet, at et anmeldt mønster i henhold til § 4, nr. 1 og 2, ikke egner sig til beskyttelse, nægtes registreringen“.

I det udkast til lov om mønstre, der findes i betænkning vedrørende en ny dansk lov om mønstre (nr. 417/1966), er den tilsvarende bestemmelse formuleret således:

„§ 4. Mønsteret indtræder ikke, hvis mønsteret eller dets udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden.“

Under handelsministeriets arbejde med udkastet er formuleringen ændret, således at den i et nu foreliggende udkast lyder:

„§ 4. Mønster registreres ikke

1) hvis mønsteret eller dets udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden

— — —“.

Efter dette seneste udkast indeholder bestemmelsen således — på linje med varemærkelovens bestemmelse — alene et registreringsforbud, medens spørgsmålet om anvendelsen af sådanne mønstre tænkes reguleret gennem straffe- og politilovgivningen.

Såvel efter den gældende formulering som efter udkastet vil der være hjemmel til at afslå registrering af pornografiske industrifrembringelser, og den i henvendelsen ønskede lovhjemmel foreligger således allerede.

Pkt. IV. Der ønskes lovhjemmel for myndighederne til at afslå eller ophæve registrering af skibe „på hvilke der i ly af den foreslåede lovændring erhvervsmæssigt drives eller agtes drevet pornografisk virksomhed af forskellig art uden for dansk højhedsområde.“

Det fremgår ikke af henvendelsen, hvilken virksomhed — iværksat i ly af den foreslåede lovændring — der tænkes på. Sigtes der til handlinger som f. eks. salg af pornografi til voksne, der i kraft af lovændringen bliver legale, er det vanskeligt at finde nogen begrundelse for en nægtelse af registrering. Er der derimod tale om f. eks. salg til personer under 16 år, der fortsat vil være omfattet af straffebestemmelsen, vil også handlinger begået om bord på et dansk registeret skib kunne straffes, jfr. straffelovens § 6. Spørgsmål om eventuel rettighedsfrakendelse må behandles efter reglerne i straffelovens § 79.

Pkt. V. Monopoltilsynet ønskes fritaget for pligten til at foretage undersøgelser af pornoindustriens priser og avancer.

§ 1, stk. 1, i lov nr. 180 af 25. maj 1966 om indseende med priser bestemmer:

„Monopoltilsynet kan undersøge pris- og avanceforholdene — — — på områder, hvor tilsynet finder, at der er behov for en offentlig redegørelse for prisdannelsen“.